

ПРЕДСТОЯТ ДВЕ НАЦИОНАЛНИ СЪБИТИЯ НА СГБ

Във връзка с изпълнение на годишния план на Съюза на глухите в България, Управителният съвет на СГБ взе две решения, важни за нашата дейност: за провеждането на VIII Национален събор по спортен риболов и на XXVII Национален туристически събор на Съюза на глухите в България

VIII НАЦИОНАЛЕН СЪБОР ПО СПОРТЕН РИБОЛОВ НА СЪЮЗА НА ГЛУХИТЕ В БЪЛГАРИЯ ще се състои на 1, 2 и 3 юни 2018 г. на един от най-красивите язовири в България – „40-те извора“ в близост до Асеновград. Съборът ще се проведе в сътрудничество със Спортната федерация на глухите в България.

XXVII НАЦИОНАЛЕН ТУРИСТИЧЕСКИ СЪБОР НА СЪЮЗА НА ГЛУХИТЕ В БЪЛГАРИЯ ще се проведе на 28, 29 и 30 септември 2018 г. в курортното селище Паничище в Рила планина. По време на събора ще се организира туристически поход с лифт до Седемте рилски езера.

Четете на стр. 3 за всички подробности по организацията на двете национални събития на СГБ

XIV МЕЖДУНАРОДНА НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКА КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ И РЕХАБИЛИТАЦИЯ НА ДЕЦА С УВРЕДЕН СЛУХ „ТИ ЧУВАШ“

Тази година тя се провежда на 27 АПРИЛ 2018 г. в НАЦИОНАЛНИЯ ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ на ул. „Витошко лале“, № 16 в София.

Конференцията бе посветена и бе в рамките на честванията на 120 ГОДИНИ от създаването на УЧИЛИЩЕТО С ДЕТСКАТА ГРАДИ-

НА ЗА УЧЕНИЦИ С УВРЕДЕН СЛУХ „ПРОФ. Д-Р ДЕЧО ДЕНЕВ“ в град София.

На стр. 2 ви предлагаме информация за събитието от

Севдалина Джонгарска, директор на Средното специално училище за ученици с увреден слух, с детска градина, „Проф. Д-р Дечо Денев“ в София.

ОТ НАШИТЕ ПРИЯТЕЛСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

Отчетно-изборното събрание на АРДУС: МНОГО ВЯРА ЗА ДЕЦАТА НИ

На 24 март т.г. в София, Асоциацията на родителите на деца с увреден слух проведе Отчетно-изборно събрание. Присъстваха членовете на организацията, обединени около каузата децата и младежите с увреден

слух да намерят достойното си място в обществото. Асоциацията повече от 26 години работи в областта на интеграцията на хората с увреждания.

Продължава на стр. 2

МЛАДИТЕ В СГБ

В месеците от началото на тази година Младежката организация към Съюза на глухите в България осъществи амбициозни и успешни прояви.

С жизнерадост и инициативност младите хора наситиха месеците и живота си през тях. Две големи национални събития проведоха, започнаха и проявите им на международно ниво.

Днес ви представяме най-значимото от живота на МОСГБ през тази година.

На стр. 4-5 четете за зимния лагер на младежите, за големия конкурс за „Мис и мистър „Тишина“-2018 с пролетен бал, за участието на наши представители в международния семинар в Дъблин, Ирландия, посветен на обучението на студентите.

СЛЕД ПРОТЕСТА НА 11 АПРИЛ

ХУМАННОСТ, СОЛИДАРНОСТ И СПРАВЕДЛИВОСТ – ЩЕ ГИ ИМАМЕ ЛИ?

За сега нито една от тези ключови думи не е приложена на практика от управляващите – поне не и по отношение на реформата в ТЕЛК и нашите конкретни предложения, отправени в същата протестна нота,

която е връчена многократно на областните управители и на самите управляващи.

Четете на стр. 2-3 мнението на Петра Ганчева

XIV международна научно-практическа конференция за обучение и рехабилитация на деца с увреден слух „Ти чуваш“

На 27 април 2018 г. в представителната зала на Националния исторически музей в столицата за пореден път, по инициатива на Средното специално училище за ученици с увреден слух „Проф. Дечо Денев“ в София, се събраха учени и специалисти в обучението и рехабилитация на децата с увреден слух и деца с кохлеарна имплантация. Освен елитните представители на българската школа в обучението и реализацията на децата, тук бяха и известни учени от Сърбия, Полша, Хърватия, Австрия, Македония и др.

Конференцията бе посветена и бе в рамките на честванията на 120 години от създаването на училището с детската градина за ученици с увреден слух „Проф. д-р Дечо Денев“ в град София.

За 14 път нашето училище организира такъв уникален форум. Нама такъв и в Европа.

Толкова години вече ние работим и търсим сътрудничество с международни организации и институции, както и с училища, с които да сравняваме възможностите и инициативите си. И тази година при нас бяха специалисти от балканските страни и от Европа.

Темите, по които тази година разискваха специалистите от България и чужбина в областта на обучението и рехабилитацията на деца с увреден слух и деца с кохлеарна имплантация бяха:

I. Особенности при обучението и рехабилитацията на децата с увреден слух.

II. Медицински и психологически аспекти при наличие на нарушен слух.

III. Изкуствата (музика, танци, театър), спортът и децата с увреден слух.

Повече от 40 доклада изслушаха участниците във форума. Повечето бяха придружени с видеоматериали, и с нагледни показатели.

Всъщност, това бе продължение на нашия диалог и добронамерената обмяна на опит между най-добрите специалисти в нашата област.

Накрая учениците ни представиха прекрасен концерт – спектакъл с техни изпълнения. Гордост бе това, защото толкова години вече училището ни е елитно и в естетическо и художествено възпитание.

А нашето училище е създадено преди 120 години.

В далечната 1898 година, Фердинанд Урбих откривайки училището за деца с увре-

ден слух, поставя началото на обучението на деца със специални образователни потребности в България.

Това дава възможност да се развият децата, като получат образование, професионални умения и възможност за по-добър живот. Построява се сградата на училището, която е с уникална архитектура, съобразена изцяло с нуждите на децата с увреден слух.

През всичките тези години учителите са посрещали стотици деца от цялата страна, а техните родители са сбъднали мечтите и надеждите си децата им да получат образование и да се реализират като личности.

Повече от 50 години на приобщаване и интеграция на децата и учениците с увреден слух в общообразователните учебни заведения като осигурява рехабилитатори на слуха и говора, а в последните години и ресурсни учители.

Съхранихме традициите и опита на най-добрите световни практики в обучението на деца и ученици с увреден слух. И пречупен през българската реалност, днес е създаден съвременният модел на обучение в специалното училище.

Обучението днес обхваща децата от яселна възраст до завършване на средно образование с професионална подготовка. А мисията на училището е да се развият способностите на децата в областта на спорта и изкуствата, въвеждането на дигиталните умения и развитието на професионалната подготовка. Успешното ни участие в европейски проекти по нашата специфична

област, се явява отлична предпоставка за възможно най-добра социална подготовка и професионална реализация на децата, които обучаваме.

Севдалина Джонгарска,
директор на Средното специално
училище за ученици с увреден слух
„Проф. Д-р Дечо Денев“ в София

Отчетно-изборното събрание на АРДУС: МНОГО ВЯРА ЗА ДЕЦАТА НИ

На 24 март т. г. в София, Асоциацията на родителите на деца с увреден слух (АРДУС) проведе Отчетно-изборно събрание. Присъстваха членовете на организацията, обединени около каузата децата и младежите с увреден слух да намерят достойното си място в обществото. Асоциацията повече от 26 години работи в областта на интеграцията на хората с увреждания.

Председателят Мария Кръстева запозна присъстващите с дейността през изминалия период, свързана с рехабилитацията на слуха и говора и подпомагането в учебния процес; извънкласните дейности и курсове; психологическа помощ на децата, младежите и семействата им; проведените конференции и семинари през отчетния период и участие на децата в прояви, организирани от сродни организации. Традицията през летните месеци да има лагери за деца и младежи с увреден слух на море и на планина продължава.

АРДУС активно си сътрудничи с организации на и за хора с увреждания, които работят в областта на интеграцията на хората с увреждания. Член е на Европейската федерация на родителите на деца с увреден слух (ФЕПЕДА), в УС на която има свой представител.

Направени бяха предложения и малки промени на Ус-

тава на асоциацията, след което се пристъпи към избор на ново ръководство.

За председател на АРДУС беше преизбрана Мария Кръстева.

След общото събрание се проведе семинари.

За родителите:

„Една година в САЩ на пълна стипендия!“ - Елена Джокович, представител на Американския съвет за България, запозна присъстващите с програмата „YES“, която подкрепя ученици с увреждания.

„На първа среща с ...глухотата“ - една забележителна жена, проф. Елена Тодоровска, сподели преживявания си след загубата на слуха, живота в тишината и пътя към професионалната реализация. А дали любовта чува – отговора даде дъщеря ѝ – адвокат Елена Тодоровска.

„Емоционалната интелигентност или как да управляваме емоциите си и да се разграничаваме от чуждите. Първи стъпки в ненасилствената комуникация в ролята ни на родители“. Темата представи Йордан Танковски, психолог.

За децата и младежите:

„Разумни финанси“ - лектори Ели Симова и Михаела Кършкова.

„Как да се изразявам правилно“ - лектор Ива Евстатиева.

Мария Михайлова
Снимки: архив АРДУС

Хуманност, солидарност и спра

Пиша тези редове със свито сърце, защото никак не ми харесва развоят на събитията след националния протест на 11 април. Да, протестирахме; но след като все още управляващите реагират не както обещаха, сигурно ще излезем за втори път на площад „Независимост“...

А събитията протекна така: след състоялата се среща в МС с национално представителните организации на хората с увреждания, на 19 април, властта предложи ДА ИМА ЕДИН КОНТРОЛЕН ОРГАН КЪМ НАЦИОНАЛНИЯ ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ, който да следи цялата система по ТЕЛК освидетелстването. Твърди се, че този единен контролен орган ще упражнява контрол върху всички издадени ТЕЛК решения, а също и върху детските ТЕЛК решения, тъй

като до момента няма контрол върху тях. А при подаден сигнал, комисията ще има възможност, съгласно българското законодателство, да направи съответните проверки на място. Предложението за тази промяна щяло да се обсъди допълнително с представителите на организацията на хора с увреждания, след което ще бъде внесено в НС. Дали се осъзнава, че това предложение е в конфликт на интереси, тъй като НОИ има по-голяма изгода да намали разходите си?

На 25 април медиите публикуваха новината, че здравното министерство е върнало на сайта си проекта на Наредбата за медицинска експертиза, при това непроменен, заради който излязохме на протест на площад „Независимост“.

На стр. 3

XXVII Национален туристически събор на Съюза на глухите в България ще се проведе на 28, 29 и 30 септември 2018 г. в курортното селище Паничище в Рила планина, близо до Сапарева баня

Както се знае, Съюзът на глухите в България винаги е избирал за своите събори най-красивите кътчета на България. Защото ние, глухите, го заслужаваме. Да! Заслужаваме да видим красотата на родината си, да се почудим на природата, да се насладим на общуването си, да говорим заедно и да бъдем щастливи.

Двайсет и седем пъти вече националните туристически събори на СГБ обединяват глухите хора в България!

Помислете – първият е бил през есента на 1960 г. на витошката хижа „Фонфон“ през 1960 година. Историята споменава по-нататък Копривщица, Юндола, хижа „Здравец“, Орешака, местността „Паниците“ в Калоферския балкан, Баташкия язовир, местността Карандила до Сливен, минералният курорт Шипково, Старозагорските минерални бани, и още и още...

Но знаете ли – през 1984 година точно тук, на това място в местността Паничище се провел XII-ят наш туристически събор. Преди 24 години тук са били бащите ни. Какви ли са били, какво ли са си говорили, а как ли са се веселили...

Е, след няколко месеца, през септември, ние ще бъдем в Паничище.

Но – в Паничище, много различно от това. Днес Паничище е един от „култовите“ курортни комплекси в България. Разположен е на едно невероятно място в Рила планина. Невероятно не само заради красотата си, но и затова, че е в близост до исторически места и уникални природни забележителности.

Например до Седемте Рилски езера. През втория ден на събора, на 29 септември, ни очаква неповторим туристически поход. За да стигнем до езерата, ще се качим на забележителния лифт.

От хижа „Пионерска“ в Паничище до хижа „Рилски езера“, през 2009 г. е пуснат седалков лифт. Ние ще пропътуваме с него повече от 2 километра и за 16 минути ще преодолеем най-трудното изкачване.

Навремето това изкачване е изисквало половин ден. Сега ще бъдем на лифта само за около четвърт час. Но, по време на този четвърт час, ще можем да се насладим отвисоко на невероятната природа на Рилската планина. Снимките, които ще направите, ще останат за цял живот.

Но не само това. На 10 километра от Паничище – някъде на около 15 минути с кола, е планинският град Сапарева баня. А там се

намира единственият гейзер в Европа, чиято температура на водата достига 103 градуса.

Гейзерът определено се е превърнал в символ на градчето. Парещата струя, която избликва от недра на земята, се разпръсква като облак от водни пращинки и „гали“ всеки, дошъл на това място. А никоой не може да се съмнява, че тук се намира и минерална баня – с най-горещата и една от най-лековитите термални води на стария континент. Ако ви остане време, посетете малките басейни в нея, а защо не и да получите масаж...

В района се намира и най-ниското ледниково езеро в Рила – „Сухото езеро“. Каква природа!

Но всичко това може да видите и да преживеете, ако заявите желанието си за участие в XXVII Национален туристически събор.

НЕОБХОДИМО Е ДА ЗНАЕТЕ, ЧЕ:

Записването се извършва в районните организации на СГБ по места, а крайният срок е **15 юли 2018 година.**

На всички желаещи да участват в туристическия събор ще бъде осигурена нощувка в хотел. Цената на нощувка със закуска е **23 лева на човек. За два дни цената е 46 лева.**

Пътуването на участниците може да бъде осигурено с автобуси от РО на глухите, а при желание – всеки може да избере да пътува и с личен автомобил.

VIII Национален събор по спортен риболов на Съюза на глухите в България На 1, 2 и 3 юни 2018 г. на язовир „40-те извора“ близо до Асеновград ще се проведе VIII Национален събор по спортен риболов на Съюза на глухите в България

Язовир „40-те извора“ е разположен на няколко километра източно от Асеновград. Построен е през 1967 година и е в прекрасна местност. Заобиколен е от гори, което го прави привлекателен за къмпингуване, но още повече за риболов. „Пълен“ е с риба – костур, бабушка, уклей, шаран, та даже и бяла риба.

На около 200 метра от устието на язовира се намира хотелски комплекс „40-те извора“, в чиято местност ще бъде разположен нашият палатков лагер. Теренът на палатковия лагер ще бъде очертан предварително за всяка районна организация.

Участниците ще бъдат разпределени в два турнира – единият за риболов на плувка, другият за риболов на дъно. 48 рибари ще се състезават по улов на плувка, а 24 – на дъно.

Всяка районна организация ще се представи с отбор от 4 състезатели. Всички трябва да имат риболовен билет със заплата за тази година, както и да носят риболовна екипировка – палатка, спални чували, въдици, хранка, стръв и др.

За победителите са осигурени купи, медали и награди от Съюза на глухите в България и Спортната федерация на глухите в България.

Само за участниците в състезанието по риболов се поемат разходите за транспорт и храна. Храненето ще бъде в ресторанта на хотела. Пътуването ще се извърши с лични автомобили, като сумата за горивото ще бъде възстановена.

Заявките за участие трябва да се направят в съответните районни организации по места. **Съюзът на глухите в България не поема ангажимент за участници извън заявената бройка.**

Пристигането на участниците трябва да стане най-късно до 14.00 часа на 1 юни 2018 г. За ориентир – язовирът се намира след излизането от Асеновград по пътя за гр. Кърджали, на около 5 километра е отбивката за язовир „40-те извора“.

Разбира се, всички участници трябва да бъдат внимателни за опазване на природата от замърсяване, както и за възникване на пожар. В последния ден – неделя, мястото на палатковия лагер трябва да се предаде така, както е получено при настаняването.

По време на провеждане на събора ще има осигурена полицейска охрана, както и медицинско обслужване.

На слуга!

Ведливост – ще ги имаме ли?

От стр. 2

Същият този текст МЗ свали от сайта си след протеста ни. Сега излизат с обяснението, че са изготвили сравнителен анализ, касаещ действащия в момента документ и предложените промени, който бил връчен на Националния съвет за интеграция на хората с увреждания на 20 април. Публичното обсъждане на проекта на наредбата за медицинската експертиза ще протече отново в рамките на 30 дни, считано от деня, в който проектът е качен на сайта. Предстои провеждането на следваща експертна среща, на която да бъдат обсъдени предложените на национално представителните организации във връзка с публикува-

ните проекти...

Като гражданин и човек с будна съвест, след всичко случило се дотук, си задавам въпроса: а защо върнаха обратно текста и защо управляващите се впускат в обяснителен режим с разни анализи, вместо да приемат ясните и конкретни предложения на организациите на хората с увреждания? Това, че вицепремиерът Валери Симеонов дава обещанието, че всички ИЗГОВОРЕНИ „ОБЕЩАНИЯ ЩЕ БЪДАТ СПАЗЕНИ, като гаранция е вицепремиерът“ ме накара да си мисля, че казаното е поредното хвърляне на прах в очите. Защото е само едно УСТНО ОБЕЩАНИЕ! ДОКАТО НАРЕДБАТА Е ЧЕРНО НА БЯЛО В САЙТА!

Фактът, че на 24 април пред ме-

диите вицепремиерът и здравният министър Кирил Ананиев заявиха, че ще имат нови срещи с представителите на организациите на хората с увреждания, ме кара да се запитам дали всичките тези разговори – и проведените, и предстоящите – не са само, за да не излезем отново на протест? Дали пък нарочно не ни дават всичките тези обещания и гаранции, докато наредбата не стане факт?

Дано здравият разум да надделее и управляващите да осъзнаят думите, написани ясно в началото на протестната нота: „В съвременния свят за степента на развитие и цивилизованост на едно общество се съди и по отношението и политиките за хората с увреждания. Европейският съюз,

към който принадлежи и България от десетилетия, е изградил водещ за държавите на планетата социален модел, който гарантира достоен живот и интеграция на милиони хора в неравностойно социално положение. Неговата рамка са трите ключови думи „Хуманност, Солидарност и Справедливост“.

Засега нито една от тези ключови думи не е приложена на практика от управляващите – поне не и по отношение на реформата в ТЕЛК и нашите конкретни предложения, отправени в същата протестна нота, която е връчена многократно на областните управители и на самите управляващи.

Петра Ганчева

ЗИМЕН ЛАГЕР НА МЛАДЕЖКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ КЪМ СГБ

Бяхме заедно и обсъдихме новите полезни инициативи за годината

Едно от най-вълнуващите събития за младите хора от нашата организация, което по традиция провеждаме всяка година преди началото на пролетта, е зимният лагер. Тогава всички ние се организираме да бъдем заедно и да дадем началото на новите ни инициативи и полезни идеи.

Тази година, в края на февруари, организирахме първото си голямо годишно събитие, а именно – зимен лагер със семинар, които проведохме в Пампорово от 22 до 25 февруари. В рамките на тези дни планината и зимните спортове, разбира се, бяха най-дружелюбни към нас. Но там ние проведохме и осъществихме сериозна програма за работа на всички участници. В програмата бе включено обсъждане на най-важните теми за нашата работа досега, но и обсъждане на следващите ни важни задачи. За първи път имаше и специални занимания с най-малките – с децата, които за радост бяха тук със своите родители и се чувстваха наистина щастливи.

Темата на семинара тази година бе избрана с ясен символ: „Съединението прави силата!“

И това бе наистина постигнато.

Организатори на Зимния лагер и на семинара от МОСГБ бяха: Росица Караджова, Кирил Славов, Магдален Цветанов и Иван Иванов. Преводач бе Силвана Павлова.

Като лектори участваха: Христо Христов, Росица Караджова, Митко Якимов и Боряна Топчиева.

В събитието като делегати участваха 11 души, а като гости и деца – 80 души. На всички бяха раздадени тениски с различен цвят, според целта на участието им.

Като водеща на програмата, Росица Караджова обяви като важни в програмата две презентации на теми: „Национален младежки форум“ и „Истанбулска конвенция“. Кирил Славов, председател на Софий-

ската организация на младите глухи, имаше задачата да се занимава с децата. Магдален Цветанов бе фотограф. Иван Иванов доброволно помагаше в работата на всички.

В рамките на семинара лекторите представиха изключително интересни презентации.

Христо Христов запозна присъстващите с проекта „iHELP“ и със създаването на тренинг по групи за първа долекарска помощ. Делегатите и участниците зададоха много въпроси, с които всъщност бе предизвикана полезна дискусия. Целта бе да се опознаят проблемите, и да се работи по създаването на максимално голяма мрежа за взаимопомощ, която да покрива цялата страна. Те посочиха, че е изключително важно да се намали драстично времето до пристигането на първа помощ. А хората да бъдат не само информирани, но и задължително да се образуват за възможните начини за оказване на първа помощ на хора със сърдечни проблеми или други инциденти. Те искат да създаде по-сигурна среда за живота на всеки човек. Проектът iHELP представлява атрактивна комбинация от концепция за социално предприемачество (социално отговорна компания в изграждането на марката iHELP) от една страна, и концепция за спасяването на човешки живот, от друга

Митко Якимов представи проекта за научно изследване на българския жестов език, както и за работата по създаването на речника на българския жестов език и на теоретичното описание на граматиката на българския жестов език. Това, разбира се, бе за всички изключително интересна тема. Нямаше човек, който да остана равнодушен и да не се замисли за значимостта на този проект.

Росица Караджова представи презентация на тема „Национален младежки форум“, която включваше няколко приоритети,

ти, които бяха представени така:

Процесът: избор на тема и приоритети; провеждане на консултации по темата – изготвяне на анкети от Европейски младежки форум; създаване на национална работна група за изготвяне на национален доклад (на база консултациите); председателстващата страна изготвя обобщен доклад за мнението на младите хора в ЕС.

Европейска младежка конференция: всеки 6 месеца младежи и представители на институции, отговарящи за младежта, дискутират резултатите от анкетите и изготвят препоръки; общите заключения се приемат от Съвета на ЕС/ Съвет на министрите.

Резултати: мнението на младите хора може да достигне до най-високото ниво на взимане на решения и да повлияе на бъдещото развитие на младежите в ЕС.

Росица Караджова представи на участващите още една сериозна презентация – по темата за „Истанбулска конвенция“. Времето за въпроси и дебати по конвенцията почти не стигна. Интересът бе голям и сигурно ще има още срещи по тази тема.

Боряна Топчиева също представи изключителна завладяваща и важна тема – тема „Културата по света“. По време на презентацията си тя

направи и уъркшоп (работилница, вид работна презентация бел. ред.), която предизвика не само интерес, но и чудесно състезание за културните познания на всеки един от участниците. Тя разреди хората на 5 групи. Задаваше въпроси, а участващите трябваха да дадат

точни отговори. И покрай шегите от отговорите, всеки научи по нещо. И си тръгна с ново знание за света и културата му.

Беше прекрасно.

Прекрасен празник преживяха тук и децата на нашите участници и гости. „Мъничката“ бяха омаяни от Кирил Славов. Едва ли някое от тях ще забрави игрите и забавленията, които той им предложи. А усмивките и щастието бяха техни – толкова мили и толкова по детски красиви.

Зимният лагер се превърна и в един наш зимен празник. В тези дни, в свободното време, някои майстори на ските „летяха“ по бялата писта на Пампорово – най-добрата в сезона за каране на ски. Е, удоволствие си бе!

Други пък, като истински зимни планинари, преодоляха снежните преспи и се изкачиха на връх „Снежанка“. Трети останаха в зимния студ в хотела – да се забавляват и да плуват в топлия басейн. И това бе добро!

А доброто – доброто бе във всички нас.

И нека да го има! Наше е – и го заслужаваме!

МЕЖДУНАРО

Три университета в Дания се борят за с

В една интересна и предлагаща много възможности образователна инициатива на три университета в Дания бяха поканени да участват студенти с увреден слух от България.

Университетите в Копенхаген, Урлев и Веяле в Дания организираха седмица за проучване на възможностите за обучение на глухи студенти от цял свят по специализираната система.

Дните от 11 до 16 март т. г. бяха обявени в трите датски университета като „Седмица на дегустаторите“.

Името „Седмица на дегустаторите“ звучи малко странно, но това означава проучване на полезността за обучение по системата Castberggård, специално предназначена за студенти с увреден слух. Тази система за обучение се прилага в трите университета на Дания вече 11 години. Но през последните няколко години университетите имат и специална връзка с един от най-големите профсъюзи

в света – Фронтунеерс, чрез който на завършилите студенти се предлага и добра работа в страните от Европа.

По време на тази седмица участниците – студенти от всички европейски страни, се запознаха с научните изследвания на преподаване, с методите за организация на лекциите и семинарите в класната стая, които са съобразени с най-достъпните методи за родната страна на всеки участник. На участниците в курса бяха осигурени всички условия да преживеят атмосферата и духа на датските университети, да се запознаят с безценното научно богатство на библиотеките и хранилищата на научна литература, да усетят живота в Дания.

Ръководител на научния и организационния екип от Дания по време на това международно събитие за глухи младежи бе Марк Бери. Той каза, че се надява когато приключи седмицата, участниците да са достатъчно информирани за това какво са Фронтунеерс. Така че очаква на свой ред глухи младежи да се запишат или като редовни студенти, за да изучават по-нататък,

или да насърчават и вдъхновяват други свои колеги и приятели да присъстват на обучението.

Курсът по време на седмицата на дегустаторите включваше и изслушване на гост-лектори, като експерти по определена тема. В допълнение към това от студентите се очакваше да участват в дискусии – да споделят своето мнение и опит. А също и да направят кратко представяне на условията в тяхната страна.

В програмата имаше и свободно време, за да могат студентите да се възползват от възможността да опознаят своите нови международни приятели, да организират някои дейности – като национални вечери, така че да има упражнения за всички. Всеки изпита вкуса на датската кухня, с ежедневни ястия, а също и видя забележителностите на град Аархус (това е вторият по големина град в Дания и Европейска столица на културата за 2017 г.), по време на малката обиколка. Ние, от България, също имахме възможност да представим страната си, като подготвихме специална културна вечер и представихме прекрасни български кулинарни специалитети.

КОНКУРС „МИС И МИСТЪР „ТИШИНА“-2018 Г. “ С НАЦИОНАЛЕН ПРОЛЕТЕН БАЛ

Нашето най-красиво събитие

Националният конкурс на Съюза на глухите в България за „Мис и мистър „Тишина“- 2018 г. с пролетен бал се проведе на 17 март т. г. в хотелския комплекс „Национал Палас“ в Сливен.

Ръководството на МОСГБ, с любезното съдействие на хотел „Национал Палас“, бе осигурило прекрасни условия за провеждането на конкурса за красота „Мис и мистър „Тишина“, България -2018 г.“ Голямата зала бе красива и тържествена. На специален екран се прожектираха рекламни кадри от международните конкурси за красота в Прага, Чехия. В дъното на залата, на обособената сцена, се намираха банери с надписи „Мис и мистър „Тишина“-2018“ и „Национален пролетен бал“, с логотата на СГБ и МОСГБ. Пространството пред сцената и по колоните бе украсено като арка с балони в синьо и бяло. За музикалната среда отговаряше диджеят на ресторанта в „Национал палас“.

Росица Караджова, председател на МОСГБ откри събитието, като приветства гостите и благодари на организаторите. Тя покани на сцената председателя на Съюза на глухите в България Николай Нинов, който поздрави участниците и изтъкна значението на това важно събитие, което определя новото бъдеще на съюза ни. Защото тук е приемствеността на поколенията - за красотата, за жизнерадостта, за устрема към нов живот в нашето време.

Водещи на събитието бяха Магдален Цветанов и Екатерина Йорданова. Двамата отправиха поздравите към гости и организатори. Гласов превод бе осъществен от Силвана Павлова.

Водещите представиха участниците и обявиха началото на конкурса за „Мис и мистър „Тишина“-2018“. А участниците в конкурса и тази година бяха невероятно красиви, забележително нетърпеливи и толкова горди. Представиха се:

Момичета с номера:
1. Християна Пумпалова от Бургас, 2. Роза Муньос от София, 3. Йорданка Бъгова от Пловдив, 4. Венера Лазанова от Плевен

Момчета с номера:
1. Божидар Иванов от Сливен, 2. Исмаил Исмаилов от Търговище, 3. Светослав Христов от София, 4. Николай Корчев от Пловдив, 5. Никифор Христофоров, от София, 6. Джеват Карайлански от Смолян.

В първата изява, В ПЪРВИЯ КРЪГ НА КОНКУРСА, всички се представиха с ежедневно облекло. Последва полезно време за журито. Нури Яшаров, Катрин Хаджицинова и останалите членове на журито се представиха от място и разказаха накратко за себе си. Това бе отговорно за техния авторитет. **ВТОРИЯТ КРЪГ ОТ КОНКУРСА**

предвиждаше главно дефиле. ТРЕТИЯТ КРЪГ бе озаглавен „Таланти“. Тук всеки участник трябваше да представи себе си като интелект и като възможности. Някои предпочетоха да изпълнят малък етюд, други представиха песен, трети – танц. И всеки бе уникален. **ПОСЛЕДВАХА ОСТАВАЩИТЕ ДВА КРЪГА** - официално облекло и интервю.

След представянето на участниците в конкурса, Катрин Хаджицинова представи кратък филм за световния конкурс „Мис и мистър Деаф Уърлд“. Последва филм за конкурсите в Прага, където се видяха българските участници от последните години.

Докато журито правеше своя нелек избор за „Мис и мистър „Тишина“-2018 г., пролетният бал започна.

Започна с поздрав от страна на домакините с песента „Приятелство се подарява“. Последваха и поздравите от страна на другите самодейци. След напрегнатото време за заседание, журито реши и избра:

МИС „ТИШИНА“-2018“ Е ЙОРДАНКА БЪГОВА ОТ ПЛОВДИВ.

МИСТЪР „ТИШИНА“-2018“ Е СВЕТОСЛАВ ХРИСТОВ ОТ СОФИЯ.

Те ще заминат за поредния международен конкурс в Прага, Чехия, който ще се проведе през месец юли на тази година.

Короната на победителката постави г-н Николай Нинов, председател на СГБ.

Лентата на победителите се връчи от Тончо Иванов, миналогодишният „Мистър „Тишина“-2017“. Подаръци на всички победители бяха връчени от фирмите-спонсори на събитието.

А ПОБЕДИТЕЛИТЕ БЯХА:

МИС „ТИШИНА“ БЪЛГАРИЯ- 2018“

1 място: Йорданка Бъгова, Пловдив

2 място: Роза Муньос, София

3 място: Венера Петрова, Плевен
МИСТЪР „ТИШИНА“ БЪЛГАРИЯ-2018“

1 място: Светослав Христов, София

2 място: Николай Корчев, Пловдив

3 място: Никифор Христофоров, София

Председателката на МОСГБ Росица Караджова връчи грамоти на всички, които допринесоха за осъществяването на това важно за тази година събитие – на председатели, организатори, спонсори и доброволци. По време на пролетния бал всички си направиха по една снимка за спомен за нашата „Стена на славата“ на младежката организация при СГБ. Председателят на СГБ Николай Нинов и председателката на МОСГБ поздравиха присъстващите и вдигнаха тост за всички гости.

ДНИ НОВИНИ

Студенти от България

През дните на тази прекрасна седмица имаше множество семинари по специални теми за разискване. През втория ден Марк предложи глухите студенти да изберат участие в семинари по една от двете теми: „Самостоятелно пътуване“ или „Социолонгвистика“. Росица Караджова избра участие в семинар по темата „Самостоятелно пътуване“. След това лектор-специалист по избраната тема обясни нашироко цялата информация и възможностите за дейност. По-натък Марк Бери даде и други две нови теми за участие в семинарите: „Глухи теми“ и „Спортове“. Росица Караджова избра „Глухи теми“. Последва една малка страхотна мистификация „Каахот“. Там се задаваха много въпроси и хората трябваше да разпознават точния отговор. Особено важна бе презентацията на Оути-Тоура Джесен. Там в подробности бяха разяснени много факти по отношение на детайлите за финансовите средства и за цялата история за финансирането и помощта от Фронтрунеерс за глухите хора.

По-късно Марк Бери предложи още две

теми за обсъждане: „Лидерството“ и „Медия“. Росица Караджова избра „Лидерството“. Оле Вестергаард, който е учител и преподавател по тази тема, обясни всичко за лидерството. След това имаше малко свободно време и екип на „Фронтрунеерс 13“ организира състезания по различни спортове. 9 групи състезатели участваха в тази прекрасна надпревара.

През следващия ден Филип Вергелст, преподавател в един от университетите, представи една презентация за „Идеен лагер“. Той разказа много неща за организацията и за възможностите такъв лагер за се превърне в мечта...

В рамките на седмицата участниците поехме на разходка из града. Разгледахме музея и бяхме възхитени от голямото културно наследство, представено там.

А след това всеки можеше да вземе решение – дали да учи в Дания, или да препоръча на свои сънародници обучение там. Но сериозната разяснителна работа свързана с този проект ни предстои.

Страниците подготви Росица Караджова, председател на МОСГБ

Нова придобивка за нас, работниците

С радост ви споделяме новата придобивка в предприятието ни „Тих Труд“ в Бургас. Благодарение на инициативата от страна на управителя г-н Червеняков и подкрепата на „Експресбанк“ в нашия район, колективът ни вече разполага с напълно обновена и оборудвана стая за почивка. Всичко необходимо за пълноценен отход в рамките на производствените паузи е налице – уютна обстановка, маси и

столчета за всички. Помислено е за малките, но много важни нужди да се подкрепим с кафе; топла и студена минерална вода от диспенсър; има и телевизор, хладилник, микровълнова печка; а също и шкафчета за личните ни вещи и работното облекло. От името на целия трудов колектив отправям нашето искрено и от все сърце БЛАГОДАРИЯ!!!

Илиана Калинкова

Съвместно обучение

На 16 април група ученици от Специалното училище за ученици с увреден слух „Свети Иван Рилски“ в Търговище бяха на обучение по първа помощ в клуба на доброволците на Българския младежки червен кръст. Темите на обучението бяха - спешни мерки при състояния на

безсъзнание, кръвотечение и изгаряне. Преводът на жестов език бе осъществен от преподавателите в училището, които бяха заедно с групата ученици на гости на доброволците.

Текст и снимки: фейсбук групата на училището

Не е до възможности, а до желание

По принцип не чета тв програмите – сядам, хващам дистанционното и превъртам каналите – каквото ме заинтригува, стига да е със субтитри/надписи, го гледам. Така попаднах на филма „Прекрасният свят на тишината“ („Sweet Nothing in My Ear“) с глухата актриса Марли Матлин. Изгледах го докрай макар да беше само С УСТЕН ПРЕВОД НА БЪЛГАРСКИ (т. е. дублиран), РАЗКАЗВА ЗА ПРОБЛЕМИ, СВЪРЗАНИ С ГЛУХОТАТА (?!?). Накратко, сюжетът е следният: Адам, който е на 8 г., започнал да губи слуха си. Баща му Дан е пиар експерт, а майка му Лора е глуха и преподава математика в училище за глухи. Двамата стигат до спор да сложат ли или не кохлеарен имплант на сина си (както иска баща му) и отиват на съд за попечителството над Адам. Според Лора имплантът не е нужен – детето се чувства добре в тихия им, но духовно богат свят и дори се дразни, когато Адам започва да говори, вместо да ползва жестов език. Тя не смята нито себе си, нито сина си за различни. Счита, че хората без слух превъзхождат чуващите със своята свръхсетивност и разбирания за битието, но мнението на съпруга ѝ, а и на съдебните заседатели, доколкото схванах от видяното във филма, се различава от нейното. Накрая, разбира се, по американски има щастлив край – Дан се завръща да живее отново с Лора и Адам.

На следващия ден изпратих имейл до телевизията, излъчила филма, като ги питах защо не са се съобразили, че първо, в него се третират проблеми на хора с увреден слух; и второ, логично би било този филм да има надписи (т. нар. субтитри), предвид специфичното увреждане на онези от нас, които биха искали да го гледат. До ден днешен нямам отговор... Този случай ми припомни как преди години ръководството на Съюза на глухите в България водеше битка, за да се въведат надписи поне за най-касовите филми, излъчвани по някогашните Канал 1 и Втора програма. Частичен успех постигнах-

ме при втора, която се оказва телевизията с най-много излъчени филми с надписи. Сега същата телевизия, префасонирана на БТВ, пуска само филми с дублаж. И не само тя!

Защо повдигам отново този въпрос? По простичката причина, че независимо от постигнатия успех – с жестов превод вече са снабдени почти всички новини на по-важните български тв канали (не обаче и тези от централните емисии, а тъкмо те са най-пълните и изчерпателните за същественото, случило се през деня!), ние, глухите, се нуждаем като всички останали от медийни продукти. Не знам дали изобщо на някой му прави впечатление, че отвсякъде – от телевизиите, от радиото, вкл. и от вече станали доста скъпи за отънелия ни джоб вестници, обществото всеки ден е заливано с цунами от новини. А на нас, ощетените откъм слух, ни се дават трохички, като петминутен превод на новини, излъчвани във време, когато повечето сме на работа или пък предоставената ни емисия от 15 минути два пъти в ме-

сеца на предаването за хора с увреден слух по БНТ. Пак добре, че има и по-любезнати и можещи да боравят с компютър и негово величество „чичко Гугъл“, които намират необходимата им информация в интернет...

Така поставеният от мен проблем със субтитрите има и друга страна. Пак случайно (и добре, че имаше чуваш човек до мен, за да ми преразкаже видяното!) гледах една от емисиите на предаването „Големият избор“ по БНТ, където поканената специално гостенка – Рени Христова, популяризираше жестовия език като ЕДИНСТВЕНО средство за комуникация между НАШИЯ и ЧУВАЩИЯ свят, БЕЗ ДА Е ЗАПОЗНАТА С ТОВА, ЧЕ НЕ ВСИЧКИ ИМАМЕ ЕДНАКВИ СЛУХОВИ УВРЕЖДАНЯ И НЕ ВСИЧКИ ВЛАДЕЕМ ЖЕСТОВ ЕЗИК. Това, което най-много ме потресе тогава, беше абсолютно същата ситуация, както с излъчения филм, за който разказах – ще се съгласите, че НАЙ-МАЛКОТО Е НЕПРИЕМЛИВО НЯКОЙ ДА ГОВОРИ ЗА ВАС И ПРОБЛЕМИТЕ ВИ В ЕФИР, А ВИЕ ДОРИ НЕ МОЖЕТЕ ДА РАЗБЕРЕТЕ

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС! При това клиповете от предаването, качени в интернет, бяха без субтитри!!! Което предполага две неща – или излъчилите емисията изобщо нямат представа за нашите специфични възможности и потребности; или пък знаят, че са необходими надписи, но не им се харчат излишни пари, време и труд, за да ги добавят...

В интернет има предостатъчно информация за битката за надписи в различните страни, тъй като са всеобщ проблем. В тях се споменава един факт – още през 1996 г. американският конгрес е гласувал решение най-гледаните телевизионни предавания да имат надписи, благодарение на кампанията, подета от актрисата Марли Матлин. А ние тук се борим с нещо, което едва ли не е извън нашите възможности, защото никой не желае да вземе каквото и да било отношение. Живеем в 21 век и не е възможно при толкова нови технологии да се въведат поне надписи за централните емисии и за по-голямата част от филмите. На слуховите/чуващите противници на надписите, за които е трудно да следят кадрите и успоредно с това да четат надписите, ще припомня, че на страниците на в. „Тишина“ бях публикувала информация за въведената в САЩ и други страни „система за скрити надписи“. А по-паметливите сигурно още помнят как със съдействието на Съюза на глухите в началото на 90-е години си купувахме модеми, за да гледаме емисията „По света и у нас“ с надписи по БНТ. По неизвестни причини този проект беше спрял! Значи, технически още тогава това е било възможно това – какво да кажем за сега? Има и друг вариант – заедно с дублажа да се пускат и субтитрите, които да са „скрити“ и да се информират зрителите, че ги има. Възможности – колкото щеш, само желание да има!

Петра Ганчева

Професия на бъдещето?

Глухи преводачи на жестов език – това професия на бъдещето ли е или „преливане от пусто в празно“? Това нов шанс ли е за глухите или нови проблеми? Какво значи да работиш като преводач? Какви изисквания има за тази професия? Все повече нечуващи хора получават отговори на тези въпроси, благодарение на факта, че в немския град Хамбург в Института за немски жестов език вече седем години съществуват курсове за подготовка на глухи преводачи.

Когато през 2011 година била събрана първата група, възникнали недоволства не само сред някои глухи, но и сред чуващите преводачи. Глухите – като преводачи? Трябва ли те да говорят? А как ще бъде с тези, които слабо владеят говоримия език? Защо тази работа не се остави само за чуващите? Тези въпроси с времето се променили, но скептицизмът останал. Отговор на тези въпроси е дал глухият професор Кристиан Ратман. В Германия той е известен като основоположник на тази професия. Именно по негова инициатива е бил създаден новаторският курс, в който са поставени теоретичните основи на тази професия: теория на превода, лингвистика, техника на превода.

И за първи път в света, след двегодишен обучителен курс в град Дармицат, глухи курсисти се явили на държавен изпит, за да получат сертификата за преводачи. А през 2015 г. за първи път в света е регистрирана професионална асоциация на глухите преводачи, която в момента наброява 20 души.

По думите на проф. Ратман в света все още няма курсове във висше учебно заведение за перспективни глухи преводачи, освен този в град Залцбург, за който ще се разкаже по-надолу. И той добавя – предстои още много да направим, списъкът ми за нови одобрения за тези курсове е доста дълъг!

Общозвестно е, че един глух човек най-добре би разбрал друг глух по-добре от чуващия, даже и ако той владее свободно жестовия език. В статията, която преведох за вас от руското списание „В едином строю“ (ВЕС) разказват за няколко случая, където работят глухите преводачи в Германия. Така напр. била създадена група от 7 глухи преводачи главно в парламента, където да преведат провежданите там дебати, а така също и различни ме-

Кристиан Ратман

роприятта. Тази група работи в сътрудничество със синхронно превеждащи чуващи преводачи, които превеждат чутото в печатан текст, който се изобразява на голям телевизионен екран. Глухите преводачи четат този текст и го предават с жестове. Друг случай – чуващият жестов преводач превежда от телевизионен канал дикторския текст с калкираща жестова реч (т. е. дословно, както го чува), а глухият преводач го предава за немските глухи зрители на немския жестов език. Глухите жестови преводачи могат да направят своите жестове изразителни и достъпни, и по този начин предават произнесените думи по-конкретно и по-разбираемо за глухите от чуващите преводачи. Решаващият момент е, че глухият преводач не чува диктора, но може да се концентрира за по-нататъшен превод, да предава този текст с жестове.

Важно е групите на глухите жестови преводачи да работят съвместно с чуващи колеги. Именно да се работи в такива съвместни групи проф. Ратман вижда голям потенциал. Според него целта е да се повиши информи-

раността у чуващите жестови преводачи, за да могат те по-често да провеждат съвместна дейност заедно с носителите на жестовия език. И той смята за свой дълг да провежда повече просветителна и обяснителна работа, за да привлече вниманието към тази нова професия. И разказва, че във Финландия, Великобритания, Франция и САЩ глухите и чуващите преводачи се обучават съвместно. И в това има голям смисъл, защото по време на занятията те се опознават взаимно и след това могат да работят успешно заедно. Проф. Ратман очаква от глухите жестови преводачи по-голяма отговорност към професионалния кодекс на честта. Съгласно този кодекс трябва да се отказваш от конкретна задача за превод, ако в момента усещаш собствената си некомпетентност за неговото изпълнение.

Другото интересно във въпросната статия е, че в Германия курсовете за подготовката на глухите преводачи се провеждат няколко пъти през годината по два пълни почивни дни. Участниците посещават тези курсове на свои разноски, покрай своята основна работа, като

даже пътуват до града, където се провежда такъв курс.

А как се заплаща работата на глухите жестови преводачи? Това е другият интересен въпрос, за който пише в статията. Отбелязва се, че няма никаква разлика в заплащането на чуващите и нечуващите преводачи. Всички получавали по 75 евро на час превод. При това много от глухите практикуват тази професия покрай своята основна работа или друга дейност, защото засега няма много искания за подобен превод. А както отбелязва проф. Ратман, в бъдеще задължително ще се търсят млади кадри.

Политическите дебати, които сега се провеждат в Германия, предоставят големи възможности за глухите жестови преводачи да си увеличат доходите. Тъй като Германия е разделена на 16 области и всяка има свой парламент, в последните години тези парламенти са започнали да предлагат открити онлайн дебати, даже и за нечуващи хора – със субтитри и с превод на жестов език.

Но понеже не всички глухи жестови преводачи работят качествено, проф. Ратман смята, че в бъдеще е важно да се организират повече специализирани курсове, като напр. за работа с имигрантите, които населяват Германия или в медицинските (здравните) области. Той е убеден, че глухите жестови преводачи ще изпълняват все по-важни роли.

Международната асоциация на жестовите преводачи – WASLI в началото на 2016 г. е публикувала свое обръщение, в което е изразила своето мнение за инцидентите в отделните страни, където е имало конфликти между чуващите и глухите жестови преводачи. Какъвто конфликт се е появил в един от областните парламенти на Германия, където дебатите били преведени само от чуващи преводачи и глухите се оказали изолирани. И затова WASLI подкрепят съвместния модел. Което означава, че трябва да има съвместни професионални организации на чуващите и глухите жестови преводачи.

Сега в Германия много глухи жестови преводачи са членове на такива асоциации. И благодарение на такава съвместна работа е станало възможно да се чуят остарелите стереотипи, където се разчита само на чуващите преводачи.

Превод от руски: Миряна Мошева

ЧЕСТИТО, ЮБИЛЯРИ!

Юбилеите са чудно нещо – как могат да осмислят годините от живота, как могат да правят равностметка, как пък могат с премисленото да дават новото начало на бъдните дни!

За трима юбиляри ни писаха нашите сътрудници днес. И тримата, на „попрището жизнено“ в средата.

ЕТО ГИ - 50-ГОДИШНИТЕ НАШИ АКТИВНИ ДЕЯТЕЛИ ОТ ОРГАНИЗАЦИИТЕ НИ – ЗА КОИТО ХОРАТА ГОВОРЯТ!

ЕДИН ТОЛКОВА БОГАТ ЖИВОТ

В Горна Оряховица СТОЙКА САПУНДЖИЕВА

На 26 февруари 2018 година отговорничката на клуба на районната организация на глухите в Горна Оряховица СТОЙКА САПУНДЖИЕВА по повод юбилейната си 50-годишнина ни спретна мило и трогателно празненство.

Като малка преболедувала и загубва слуха си. Учила е в специалното училище за глухи деца в Търговище, а след това и в Горна Оряховица. Цялата фамилия подкрепяла Стойка – и заедно с родителите и сестра й се местили там, където е било необходимо за нея – училище, работа. След завършване на образованието си Стойка започнала работа в „Тих труд“. Там се запознава с бъдещия си съпруг Румен Сапунджиев. Вдигнали сватба, създали семейство, отгледали две прекрасни деца, образовали ги и всяко от тях тръгнало

по своя път. Преди почти две години им се родили внучета – близначки, две красиви като баба си Стойка момиченца.

Какъв по-смислен и хубав живот от това – да свиеш гнездо и да отгледаш поколение! Това, че „мама и тати не чуват“ никога не е било пречка за щастието на родителите и децата. И добре, че сега дъщерята е наблизко, та баба Стойка да помага в отглеждането на близначките. А като дойде в клуба и започне да показва снимките на двете си внучки, да разказва за тях, лицето й сияе от умиление и задоволство...

Стойка, като отговорничка на клуба в РО, всеки понеделник посреща и изпраща членовете на организацията, участва активно в организационния живот и е една от изявените самодейки, редовна участничка в проявите и фестивалите на РО и СГБ.

Честит юбилей, Стойче! Пожелаваме ти още толкова години, да си жива и здрава, все така неуморно посветена на семейството си и на всички нас, които те обичаме!

Мариана Станчева, координатор на РО-Горна Оряховица

И НА 50 КАТО НА 25

В Стара Загора КРАСИМИР МИХАЛЕВ

Красимир Михалев, който на 20 март навърши прекрасните 50, е добре известен на съюзните членове не само в Стара Загора. Като председател на районната организация на глухите в града на уханните липи той доказа, че е умел ръководител; а като страстен риболовец винаги е бил първа писта, щом стане дума за риболов...

Прекрасен съпруг и родител, Краси е известен и с човечността и разбирането си към проблемите на хората с увреден слух. Юбилеят

си той отбеляза в тесен кръг от близки и приятели, с които се веселиха от сърце, а накрая се почерпиха с разкошна торта...

Пожелаваме му да е жив и здрав, в следващите 50 да се весели както и сега, а като стане на 100 – да води хорото!

Петра Ганчева

ПОЛОВИН ЖИВОТ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ТО

В Разград ПЛАМЕН ЙОРДАНОВ

На втори май председателят на Разград, Пламен Стоянов Йорданов, закръгли половинвековен живот!

ТО-Разград заслужено се гордее със своя дългогодишен председател, който е на този пост вече 24 години и обгрижва своите нечуващи приятели с доброта, лоялност, коректност, честност. Той е една добра душа, която защитава интересите на всички и никога не се бои да застане зад думите и делата си. В негово лице Разград има един достоен представител на районно ниво, делегат е на Общото събрание на РО Русе и упорит застъпник. Наш силен водач и ръководител.

Благодарим ти за всеки миг споделено щастие! За всеки път, когато ти си бил с нас – по събори, по културни и спортни мероприятия! Благодарим ти за всяко застъпничество и добра дума казана за нас!

От името на всички членове на ТО-Разград днес те поздравяваме с твоя юбилей и ти пожелаваме да си все така честен и добър човек, който с кротост и мъдрост решава проблемите ни! Пожелаваме ти да бъдеш все така богат на приятели, уважение и щедрост! Нека си все така устремен напред! Нека още дълги години да имаш сили да се грижиш за себе си и за хората около теб! Пожелаваме ти още 50 години пълноценен живот изпълнен с много положителни емоции и сбъднати мечти!

Честит празник!

Гергана Никифорова, председател на ТО-Кюстендил

ТИШИНА

Главен редактор
Йорданка ДИМИТРОВА
e-mail: i.dimitrova.sgb@abv.bg

Редактор:
Петра ГАНЧЕВА
e-mail: petra.gantcheva@gmail.com

Дизайн:
Борис Зл. ПАВЛОВ

Администратор на Фейсбук страницата на СГБ:
Петра ГАНЧЕВА
http://www.facebook.com/sghbulgaria

Печатница:
ВЕДА ПРИНТ, тел.: 088 932 11 77

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София,
ул. „Денкоглу“ № 12-14
тел.: (02) 980 47 78

e-mail: tishina@sghbg.com

Електронен формат на в. „Тишина“:
http://tishina.sghbg.com

Официален сайт на СГБ:
www.bg.sghbg.com
Александър ДОБРЕВ,
администратор

Един уникален ресторант

Той се намира в Сидни, Австралия. И според един от известните рестораторски критици Башар Крайм, новата инициатива, която е осъществена без желанието и ентузиазма на всички служители в него, е и опит за насърчване на общаването сред персонала и клиентите, както и естествено разширяване на философията на собственика на ресторанта. Пред австралийската телевизия няколко редовни служители разказаха как е започнало всичко: „Имахме двама глухи клиенти, които редовно идваха в продължение на година. За съжаление, винаги ни е било трудно да общуваме с тях и се чувствахме сякаш бяхме от друг свят. Затова решихме да намерим начин не само да направим ресторанта по-удобна и всеобхватна среда за тях, но и да общуваме нормално.“

Така тяхното търсене ги довело до фейсбук група, чиито членове се стремят да подобрят достъпността, комуникацията и услугите в живота на хората със специфични нужди. Групата съставила образователен пакет за персонала на „Рашийс“, в който били включени най-различни неща – как да приветстват глухите си клиенти, как да ги попитат дали са алергични към някое от ястията или просто как да представят менюто и всичко това – на жестов език.

Този модел на обучение на персонала се оказал успешен и е първият в света засега, тъй като все още няма никъде другаде подобни ресторанти. „Има ресторанти, където

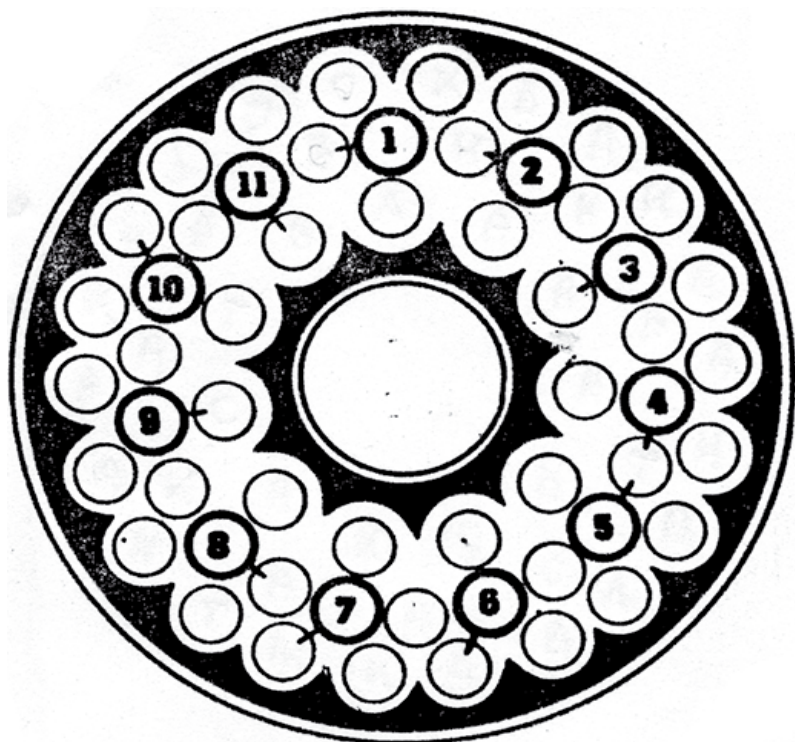
работят глухи хора, клиентелата е само от глухи и тежкочуващи. – казва собственикът. – А „Рашийс“ е първият ресторант, в който чуващи нормално служители, преминават обучение по жестов език и могат да общуват с глухи клиенти чрез него.“

Най-хубавата част е, че персоналят с удоволствие и желание се е включил в инициативата и се радват на нарасналата си клиентела. Разбира се, съответно и менюто на ресторанта се е обогатило с нови идеи и рецепти, а то е доста разнообразно – от 13 вида пици до предпочитаните детски менюта и невероятните десерти.

Превод: Петра Ганчева

КРЪГОСЛОВИЦА

От клетките с чертичка по посока на часовниковата стрелка:

1. Прабългарски род, сменил рода Дуло (VIII в.) 2. Наша попфолк певица. 3. Регулатор на часовниково махало. 4. Древно стенобитно оръдие. 5. Част от кватанция, която остава към кочана. 6. Наш книгоиздател, книжар и просветен деец (1826-1911). 7. Дребна тесноноса маймуна. 8. Надстройка на стена над главния корниз на сграда. 9. Чугунена решетка, която служи за дъно на лещка. 10. Наш исторически град. 11. Наш писател, народен поет (1850-1921) - „Под игото“.

Съставила: Василка Кирова

Гергьовден е най-големият български пролетен празник

Народът вярва, че светът е „поделен“ между светците. На свети Георги се паднало да владее полето. Затова този празник го свързваме със събуждането на природата, с времето, когато горите, ливадите, нивите се раззеленяват. Тогава се понася омайващият аромат на цветята, тревите и билките.

По старите схващания хората делили годината на два периода: от Гергьовден до Димитровден /летен/ и от Димитровден до Гергьовден /зимен/. Така с Гергьовден се бележи едно ново начало.

Гергьовден имал определяща роля за стопанската дейност в миналото. Някога в частното стопанство по Гергьовден се наемали работници за най-трудната и най-важната работа през годината, а били освобождавани на Димитровден.

Като народен християнски празник, традицията повелява всяка къща да пече агне за Гергьовден. Дори в наши дни, почти навсякъде в районите на страната, на празника се усеща аромата

на печено гергьовско агне.

Агнето се пълни с ориз, зелен лук, джоджен, агнешки дребно-лийки /чревца, шкембе и бял дроб/, а така приготвената смес се зашива с червен конец. Постава се в тава и се завива с домакинско фолио. Пече се в пещ, предварително загрята и опалена.

След обилния обяд направете една разходка из полето, берете цветя и се радвайте на красивата природа. А ако завали дъжд?... О-оо! Тогава радостта ще е по-голяма, защото всяка капка дъжд на Гергьовден е златна, живителна и пълни хамбарите с жито.

6 МАЙ е официален празник в българския календар.

На ГЕРГЬОВДЕН празнува и Българската армия.

Може би заради званието „Победоносец“ на християнския свети Георги. Но по-вероятно заради чудесата, които е извършил срещу злото – като истински воин!

Но това е денят, избран за почит към храбростта на българ-

ските войни. На тези, които са се борили и спасявали България, отдавайки живота си дори!

Чест за техния героизъм!
Да не забравим и именниците. В този ден празнуват Георги и Гертана, Гинка, Галя, Галина, Ганка, Ганчо – все хора с толкова хубави български имена!

ВКУСНО

ГЕРГЬОВСКА САЛАТА

Необходими продукти:

1 бр. голяма маруля /салата/

1 връзка пресен лук

1 връзка пресен чесън /Използва се само зелената част на лука. Бялата ще си хапнем с агнешкото/

1 авокадо

Приготвяне:

Зеленчуците се нарязват /накъсват/. Слагат се в по-широка купа, или плато. Отгоре се нарязва

на кубчета авокадото. Може да добавите и шепа маслини за украса.

След това правим дресинга:

Вземаме едно бурканче от 300 гр. Слагаме сол, оцет и олио (като съотношението на оцета и олиото е 1 към 3). Затваряме бурканчето и разклащаме, докато се получи хубава консистенция.

Поливаме салатата, без да я разбъркваме преди поднасянето, за да не се оводни.

Стефка Владимирова

СУДОКУ

6		4		7				5
	7			9				6
		3			8	4		7
		9	1		7			
7	8			2			4	3
			8		4	7		
3		8	7			2		
	2			8			7	
4				1		8		6

Судоку се играе на решетка която се състои от 9 x 9 пространства разпределени на 9 реда (разположени хоризонтално) и 9 колони (разположени вертикално) групирани в квадрати с размери 3 x 3.

Всеки ред, колона и квадрат (9 пространства всеки) трябва да бъде попълнен с числата от 1 до 9 без да се повтарят никакви числа в ред, колона или квадрат.

Отговор от бр. 7

1	7	9	5	2	8	3	6	4
4	3	2	1	6	7	8	9	5
8	6	5	4	3	9	1	7	2
6	9	3	2	7	4	5	8	1
5	1	7	8	9	3	4	2	6
2	4	8	6	1	5	7	3	9
3	2	6	7	5	1	9	4	8
9	8	1	3	4	6	2	5	7
7	5	4	9	8	2	6	1	3